N°. 266. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 9 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van den 23sten October jl., n°. 67, is door Zijne Majesteit benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, de heer *Prins*, predikant bij de Nederduitsch-hervormde gemeente te Amsterdam.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 5den November 1852, n°. 80, is benoemd tot commissaris van politie en waterschout aan den Helder, *Smit*, thans inspecteur van politie te Amsterdam.

Bij Koninklijk besluit van den 5den November 1852, n°. 76, zijn: bevorderd tot controleurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen:

van de eerste klasse, de heeren, *J. L. van Schayk*, te Heerenveen en *J. van Stapele*, te Leyden, beiden van de tweede klasse;

van de tweede klasse, de heeren: *S. Sinnema*, te Dokkum, *F. H. Kruseman*, te Rotterdam, en *A. J. de Leeuw*, te Rotterdam, allen van de 3de klasse;

benoemd tot controleurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen:

te Coevorden, de heer *J. C. Bloem*, thans ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Voorthuizen c. a.;

te Hellevoetsluis, de heer *J. D. Bichon van IJsselmonde*, thans surnumerair van 's Rijks belastingen te Rotterdam;

te Bedum, de heer *J. J. Voerman*, thans surnumerair van 's Rijks belastingen te Middelburg;

te Oude Pekel-A, de heer *W. Craeyvanger*, thans surnumerair van 's Rijks belastingen te Groningen;

verplaatst, de volgende controleurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, als:

de heer *S. A. van de Werve*, van Bedum naar Bergen-op-Zoom;

de heer *L. R. Wentholt*, van Almelo naar Zaandam;

de heer *H. Houwing*, van Oude Pekel-A naar Almelo;

de heer *C. van Boven*, van Alphen naar Sas van Gent;

de heer jhr. *G. J. H. Calkoen*, van Zuidhorn naar Alphen; en

de heer *S. Hulst*, van Coevorden naar Zuidhorn.

Bij Koninklijk besluit van den 5den November 1852, n°. 79, is het afzonderlijk kantoor der directe belastingen en accijnsen te Balgoy (Gelderland) als zoodanig ingetrokken en vereenigd met dat derzelfde middelen te Wychen op den voet van één kantoor, onder voortdurend beheer van den ontvanger *A. A. A. Stuten* aldaar, aan wien tevens is opgedragen het beheer van het kantoor der directe belastingen en accijnsen te Bergharen;

is voorts bij hetzelve besluit benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Druten c. a. de heer *A. Engelenburg*, thans ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Zoltkamp en Ulrum.

Zijne Majesteit heeft bij onderscheiden besluiten goedgevonden:

1°. te benoemen:

bij den generalen staf:

tot 1sten luitenant, den 2den luitenant *J. M. van der Star*, van den staf van het wapen der artillerie, gedetacheerd bij de Koninklijke Academie voor de Zee- en Landmagt; en

tot magazijnmeester der artillerie van de 2de klasse te Woerden, den 1sten luitenant *M. P. Mol*, magazijnmeester der artillerie van de 3de klasse te Delfzijl; en

2°. aan den gepensioneerden kapitein der artillerie *G. C. Hartz* het voortdurend dragen te vergunnen van de activiteits-uniform van het wapen waartoe hij heeft behoord.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Senaat heeft den 6den dezer eene zitting gehouden waarin door de commissie verslag is uitgebragt over het voorstel tot wijziging der constitutie, en besloten het onverwijld in behandeling te nemen, waartoe de zitting van den volgenden dag, ofschoon een Zondag zijnde, bestemd is.

De Parijsche *Constitutionnel* van den 7den dezer berigt het volgende: »Wij meenen te kunnen verzekeren dat in het bij den Senaat aanhangige voorstel tot herstelling van het keizerschap, door de commissie eenige wijzigingen gebragt zijn, waarmede het gouvernement zich heeft vereenigd. Ten gevolge dezer wijzigingen zal het voorstel waarschijnlijk in de zitting des Senaats van heden zonder tegenstand worden aangenomen. Dan zoude het decreet, waarbij het senaatsbesluit aan de volksstemming onderworpen wordt, terstond kunnen uitgevaardigd, en op Zondag den 21sten dezer de stemming in alle gemeenten des lands gehouden worden."

Dit is al wat de Parijsche bladen, door de bestaande wetsbepalingen gebonden, over de beraadslagingen van den Senaat mededeelen. Meer verneemt men uit Belgische bladen. De Brusselsche *Emancipation* behelst eene belangrijke mededeeling uit Parijs van eenen berigtgever die wel onderrigt schijnt; zij is gedagteekend van den 6den dezer en houdt hoofdzakelijk het volgende in: »De Senaat beraadslaagt nog; het voorstel tot herstelling van het keizerschap zal worden aangenomen, maar het heeft eene groote wijziging ondergaan. Het groote nieuws van den dag is dat de ministerraad, overeenkomstig het in den Senaat boven-drijvend gevoelen, afgezien heeft van het plan om aan de leden der familie van Jerôme Bonaparte, den oom van den Prins-President, erfelijke aanspraak op de keizerskroon te geven; in het senaatsbesluit zullen geen anderen als troonerfgenamen erkend worden, dan eigen of aangenomen zonen van den Prins-President. De reden die in den Senaat en in den ministerraad tot deze verandering heeft doen besluiten, is klaarblijkelijk: sedert lang herinnerde men de vijandschap die meermalen tusschen den gewezen Koning Jerôme en Keizer Napoleon, zijnen broeder, had bestaan; tevens wees men op het gedrag van Prins Napoleon Bonaparte, den zoon van den gewezen Koning, in de laatste wetgevende vergaderingen, waarin hij zich steeds bij de Bergpartij voegde. De vrienden der familie van Jerôme zeiden dat er geen grond was om te verwachten dat hetgeen vroeger, onder andere omstandigheden, was geschied, in de toekomst weder zoude plaats grijpen; zij meenden te mogen hopen dat Prins Napoleon Bonaparte zich het aangeboden vertrouwen zoude waardig maken door blijken te geven van gehechtheid aan de zaak der orde. Doch het heeft hun niet gebaat; de tegenstanders der familie van Jerôme hebben de bovenhand. Alzoo heeft de herstelling van het Keizerschap eene andere wending genomen, en zal de nieuwe Keizer, ingeval hij geen regtstreekschen erfgenaam heeft, geheel naar goedvinden over de erfopvolging kunnen beschikken. Men spreekt dan ook zeer bepaald van een aanstaand huwelijk van den Prins-President. Hieruit volgt echter niet dat de familie van Jerôme alle uitzigt op den troon verloren heeft: het blijft den Prins-President vrij, zelf geen mannelijk kroost hebbende, den zoon van Jerôme, zijnen neef Napoleon Bonaparte, op wiens opvoeding hij gedurende zijne ballingschap grooten invloed gehad heeft, als zoon aan te nemen; maar het zal wel niet geschieden, zoolang Napoleon Bonaparte niet doet blijken dat hij van zijne overhelling tot de leeringen der volksmenners geheel genezen is; en hem zal, naar het schijnt, eene hooge betrekking, het onderkoningschap van Algerie, worden aangeboden, waarin hij ruimschoots gelegenheid zal hebben om een beteren geest aan den dag te leggen.

» Intusschen heeft de gewezen Koning Jerôme zich heden naar St. Cloud begeven, om aan den Prins-President te verklaren dat hij zijn ontslag nam als voorzitter des Senaats en als gouverneur van het Invaliden-gesticht; hij wilde alleen de waardigheid van maarschalk van Frankrijk behouden. Men verzekert dat, ingeval de gewezen Koning zijne aanvrage om ontslag niet terugneemt, de heer Baroche tot voorzitter van den Senaat benoemd en door den heer Rouher in de betrekking van onder-voorzitter van dat staatsligchaam vervangen zal worden."

Een andere door de *Emancipation* medegedeelde brief uit Parijs bevestigt het bovenstaande en zegt: » De heer Troplong die door de commissie van den Senaat belast was met het opmaken van het verslag over het voorstel tot herstelling van het Keizerschap, heeft zich twee malen naar St. Cloud begeven, om den Prins-President te berigten dat de commissie volhardde bij haar besluit om aan de familie van Koning Jerôme geen erfelijke aanspraak op de keizerskroon te geven. Lodewijk Napoleon heeft daarop eenen ministerraad belegd, en aldaar is besloten zich naar het verlangen des Senaats te voegen. Dien ten gevolge heeft de heer Troplong de laatste hand aan het rapport gelegd en het heden, den 6den, in eene algemeene vergadering van den Senaat voorgelezen; en ongetwijfeld wordt het voorstel, na de schrapping der bepalingen betreffende de familie van Jerôme, eenstemmig aangenomen.

» De meerderheid der commissie van den Senaat heeft zich bepaaldelijk, met 7 stemmen tegen 3, tegen de erfopvolging der familie van Jerôme verklaard. De kardinaal Dupont weifelde eerst, maar heeft zich eindelijk bij de tegenstanders gevoegd. De drie leden die de aanspraken der familie van Jerôme voorstonden, zijn de heeren Troplong, d'Argout en de generaal d'Hautpoul."

De berigten die de *Indépendance Belge* uit Parijs ontvangt, zijn minder bepaald en stellig als de bovenstaande, maar komen op hetzelfde neder. Men leest daarin nog het volgende: » Bij den Senaat heeft zich veel meer tegenkanting tegen de erfopvolging der familie van Jerôme geopenbaard, dan men verwacht had; en zij zoude nog sterker geweest zijn, ware het niet dat sommigen den uitdrukkelijk geuiten wensch van den Prins-President wilden ontzien. In de afdeelingen des Senaats zijn scherpe aanmerkingen gemaakt op het vroegere politiek gedrag en zelfs op het particuliere leven van den voorzitter des Senaats en van diens zoon. Het door den heer Troplong opgestelde rapport der commissie tot onderzoek van het ontworpen senaatsbesluit, is, naar men zegt, met veel geest geschreven, en betoogt dat het Keizerschap al het goede van de democratie heeft zonder de dwaasheden van het socialismus. Voor de tegenkanting tegen de familie van Jerôme schijnt het rapport als reden

op te geven, dat men door meer dan éénen naam aan de volksstemming te onderwerpen, gevaar zoude loopen de tooverkracht van dien naam te verzwakken en het cijfer der meerderheid te verminderen. Van die zijde wordt ook (natuurlijk niet in het rapport) gezegd, dat men den President het onbeperkte regt gevende om zijnen opvolger te kiezen, aan de Orleans-partij en aan de legitimisten niet alle hoop en vooruitzigt beneemt, en alzoo welligt hunne stem voor den Prins-President zal winnen."

De *Indépendance* verzekert dat het Wetgevend Ligchaam opgeroepen is om den 28sten dezer maand bijeen te komen. Het zal, gelijk men weet, de door het volk over de herstelling van het Keizerschap uit te brengen stemmen opnemen.

BELGIE.

De eerste stap van het nieuwe ministerie zal een maatregel zijn tot wering van zoodanig misbruik der drukpersvrijheid in Belgie, als tot klagten van de zijde van Frankrijk en ook, naar het schijnt, van andere groote mogendheden heeft aanleiding gegeven.

„Er zal — zoo berigt de *Indépendance* — in eene der eerstvolgende zittingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, waarschijnlijk in die van den 9den dezer, een wets-ontwerp betreffende de drukpers, van regeringswege worden ingediend. Het zal alle twijfelingen over de geldigheid der Nederlandsche wet van het jaar 1816 (houdende strafbepalingen tegen hoon en laster jegens buitenlandsche vorsten) wegnemen door haar met 's lands tegenwoordige instellingen in verband te brengen."

— Bij de Kamer is van regeringswege een wets-ontwerp ingediend strekkende om de in 1849 ingevoerde verlaging van het doorvoerregt uit te breiden tot eenige handels-artikelen die daarvan door de bewoording der wetsbepaling van 1849 onopzettelijk waren uitgesloten.

— De koninklijke Prinsen en de Prinses zullen in den loop dezer week een bezoek van eenige dagen aan de Koningin van Engeland brengen.

— Bij een koninklijk besluit van den 30sten October jl., nog genomen op voordragt van den afgetreden minister Rogier, is verklaard, dat de sommen welke op de begrooting der uitgaven van eenige gemeenten der provincie Brabant voor het lager onderwijs zijn gebragt, niet zoo groot zijn als de behoefte van het onderwijs vordert en het vermogen dier gemeenten toelaat. Op grond daarvan wordt, krachtens eene door de Kamers beaamde opvatting eener bepaling van de gemeentewet, en terwijl het collegie van Gedeputeerde Staten der provincie geweigerd had ambtshalve de bedoelde posten der gemeentebegrootingen te verhoogen, door den Koning de verhooging derzelve van fr. 17,883.85, te zamen genomen, tot fr. 26,120.77 bevolen.

— Het regeringsblad van den 6den dezer behelst opgaven strekkende om de uitwerking van de in 1848 aangevangen hervorming der brievenposterij te doen kennen. De ontvangsten hebben beloopen: in 1847 fr. 3,764,271.35, — in 1850 fr. 3,168,070.56, — in 1851 fr. 3,413,512.68, zoodat het verlies voor de schatkist, waarmede de bevordering van het gerief der ingezetenen en de verlaging van het briefport gepaard ging, zich allengs herstelt. In 1847 zijn met de post verzonden 6,452,000 binnenlandsche brieven, — 7,858,326 in 1850, — en 8,894,320 in 1851.

Het aantal binnenlandsche brieven die door de geadresseerden geweigerd zijn of niet bezorgd konden worden, bedroeg 180,522 in 1847; 103,469 in 1850, en 100,884 in 1851. Het aantal gefrankeerde brieven bedroeg in 1847 20 per cent van al de op de post bezorgde brieven, 80 per cent in 1850 en 84 per cent in 1851. In de bovenstaande cijfers ziet de *Indépendance* het bewijs dat de hervorming van het postwezen aan de vrijgevige bedoelingen van het bewind beantwoordt, en dat de uitbreiding dier hervorming door invoering van een eenparig briefport van tien centimes wenschelijk is.

ITALIE.

De Turynsche dagbladen van den 3den dezer berigten den afloop der ministeriele krisis. De heer Cavour is benoemd tot voorzitter van den ministerraad en minister van finantien; de generaal Dabormida tot minister van buitenlandsche zaken; de heer Ponza de San Martino tot minister van binnenlandsche zaken; zij vervangen de heeren d'Azeglio, Cibrario en Pernati, terwijl de portefeuille van justitie en openbaar onderwijs, die van oorlog en die van openbare werken in dezelfde handen blijven. Deze afloop der krisis beantwoordt geheel aan den wensch van de voorstanders der constitutionele en liberale regeringsbeginselen. Zoo zegt het Turynsche dagblad de *Risorgimento*: „Leve de Koning! de krisis is geëindigd! De heer Cavour is hoofd van het bewind; de heeren d'Azeglio, Cibrario en Pernati treden uit het kabinet. De Koning heeft, toen hij aan den heer Cavour de zamenstelling van een ministerie toevertrouwde, geen enkel beding gemaakt. Nimmer heeft de Koning zoo zeer getoond dat het zijn vaste wil is onze constitutionele instellingen te handhaven. Ook de staatsmannen van de regter zijde, wier hulp en raad bij deze krisis door den Koning ingeroepen is, verdienen hoogen lof: het gedrag der heeren Balbo en Revel was bewonderenswaardig wegens regtschapenheid en onderdanentrouw."

In een ander berigt van eene liberale hand leest men het volgende: „De parlementaire staatsinrigting heeft in Piemont eene zware krisis doorgestaan, maar, dank zij 's Konings wilsvastheid, alle moeijelijkheden zijn nu weggeruimd. Al de aan den Koning en het land van harte verknochte staatsmannen hebben ingezien dat het gevaarlijk zijn zoude, zonder de medewerking van de meerderheid der Kamers te willen regeren. De beginselen van het nieuwe bewind zijn geheel dezelfde als van het aftredende; alleen zullen zij voortaan met meer kracht en welligt ook met meer bekwaamheid in werking worden gebragt."

Berigten uit Turyn door de Duitsche dagbladen medegedeeld, houden in, dat toen het bekend werd dat de Koning de heeren Revel en Balbo tot zich geroepen had, op onderscheiden plaatsen, met name te Genua en te Alessandria, ernstige volksmanifestatien hebben plaats gehad, die van de weinige sympathie der menigte voor de clericale partij getuigden.

SPANJE.

Het Spaansche regeringsblad van den 1sten dezer behelst eenen staat waaruit blijkt dat de staatsinkomsten in de eerste negen maanden dezes jaars 845,552,380 realen hebben bedragen, dat is 24,603,419 realen meer dan in hetzelfde tijdvak van 1851. De toeneming der uitgaven moet echter, naar hetgeen daaromtrent van tijd tot tijd berigt is, vrij wat grooter zijn.

Het tijdstip van de bijeenkomst der Cortes is nog onzeker. Thans werd te Madrid verzekerd dat zij eerst den 20sten December, den geboortedag der vermoedelijke troonopvolgster, zouden bijeenkomen.

De berigten uit Madrid van den 31sten October houden in, dat het Nederlandsche eskader de reede van Cadix verlaten heeft.

ENGELAND.

De zittingen van het Lagerhuis van den 5den en den 6den dezer zijn besteed tot het onderzoeken van geloofsbrieven en het beëedigen van leden. Deze werkzaamheden hebben tot nog toe niets belangrijks opgeleverd. Eerst na den afloop derzelve, kan het nieuwe Huis der Gemeenten als gevestigd beschouwd worden en in de troonrede van de kroon mededeelingen ontvangen.

— De Londensche bladen behelzen eene officiele aankondiging betreffende de ter-aarde-bestelling van het lijk des Hertogs van Wellington. Zij zal op Donderdag den 18den dezer plaats hebben. Den 10den dezer zal het lijk van het kasteel te Walmer met een bijzonderen spoortrein naar Londen gebragt, en vervolgens in het invaliden-gesticht van Chelsea op een paradebed gelegd worden; den 13den, 15den, 16den en 17den dezer zal het publiek aldaar toegelaten worden om het lijk te aanschouwen.

— In enkele oorden van Engeland schijnt de conscriptie te zullen noodig zijn om de nieuwe burgermilitie voltallig te maken. Zoo wordt thans uit het graafschap Flint, in het noorden van Wales, gemeld, dat aldaar het aantal vrijwilligers gering is, en dit wordt geweten aan ijverige bemoeijingen van wege het te Londen gevestigde Vredesgenootschap en aan den invloed van de geestelijken der van de staatskerk afgescheiden kerkgenootschappen, die aan hunne gemeentenaren de vrijwillige dienstneming ontraden hebben.

— Te Londen zijn den 5den dezer twee schepen van Port Philip aangekomen, met 78,000 oncen gouds, uitmakende eene waarde van 320,000 ponden sterling. Latere berigten uit Australie dan reeds in Engeland waren ontvangen, hebben die schepen niet aangebragt; en het uitblijven der van daar te gemoet geziene berigten wordt verklaard uit de omstandigheid dat niet minder dan vijftig schepen in de baai lagen die niet in zee konden steken, dewijl hunne bemanning weggeloopen en naar de goudstreken gegaan was.

— De verzekering van eenige Engelsche dagbladen, dat het Britsche gouvernement pogingen van de Noordsche mogendheden en van Oostenrijk tot verkorting der drukpersvrijheid in Belgie, zoude hebben ondersteund, wordt door den Londenschen *Morning Herald* op nieuw tegengesproken, als zijnde even valsch als beleedigend voor den Britschen minister van buitenlandsche zaken. Verder zegt het genoemde ministeriele blad: „Het is in de laatste acht maanden de staatkunde van de Britsche regering en van ons ministerie van buitenlandsche zaken geweest, het beginsel van niet-tusschenkomst te handhaven, zoo als het door lord Derby in het Hoogerhuis is uiteengezet, toen hij het bewind aanvaardde. Deze staatkunde is, gelijk altijd het geval moet zijn, met de beste uitwerking bekroond; want Engelands eer is nergens bloot gegeven, en zijn vriend- en bondgenootschap wordt door al de regeringen van Europa gezocht.

„Men vergelijke den staat onzer betrekkingen met de andere Staten zoo als die thans is, en zoo als hij was in Februarij jl., bij den val van het whig-ministerie. Hoe was toen onze gesteldheid? Aanmatigende eischen werden ons door alle Europesche mogendheden gedaan, strekkende tot schending onzer eigen vrijheid door de verjaging der politieke uitgewekenen die op onze kusten eene wijkplaats gezocht hadden. De tusschen Engeland en Oostenrijk bestaande oneenigheden werden meer en meer bitter door scherpe nota's vol wederkeerige aantijgingen. Zwitserland werd in zijn grondgebied en in zijne vrijheid door een Fransch en een Oostenrijksch leger bedreigd. Neuchatel vreesde gewelddadige maatregelen van Pruissen, en rustte zich toe voor eene worsteling, waarbij de vrede van Europa gevaar liep. Toscane durfde niet te verklaren dat het een onafhankelijke Staat was, en weigerde zelfs den Britschen gezant, den heer Bulwer, ten hove te ontvangen. Te Parijs was toen juist een nieuwe Britsche gezant opgetreden ter vervanging van eenen die onwelgevallig en magteloos geworden was door zich verdacht te maken van slinksche bemoeijenissen tegen de Fransche regering en haar hoofd. Eindelijk was er eene lange lijst van persoonlijke beleedigingen en verongelijkingen, aan Britsche onderdanen buiten 's lands aangedaan, die als eene erfenis aan lord Derby ter vereffening achtergelaten werd.

„En hoe staan de zaken nu? Onze vroegere bondgenootschappen staan weder vast, niet alleen door de bewoordingen van oude tractaten en door van ouds bestaande banden, maar door welwillendheid en wederzijdsch vertrouwen. Zwitserlands onzijdigheid is ongeschonden gebleven, en zijne bevolking rigt hare geheele zorg op handel en nijverheid. Uitgeweken buitenlanders, menig duizend in getal, vinden ongestoorde veiligheid in deze eilanden, en van dreigende eischen hunner gevreesde meesters hooren zij niet langer. Toscana heeft verklaard dat het een onafhankelijke Staat is, onderworpen aan de verpligtingen en de verantwoordelijkheid die op elken zoodanigen Staat rust. De heer Bulwer vertegenwoordigt ons te Florence. Lord Cowley heeft, als onze gezant te Parijs, de vriendschappelijkste betrekking met onze magtige naburen tot stand gebragt en in stand gehouden, en het Fransche keizerrijk zal worden uitgeroepen als een rijk van vrede. Welligt zal men deze verbetering in de houding der Staten van Europa en in onze betrekking met hen, als een gevolg van toevallige omstandigheden willen voorstellen: maar niemand kan ontkennen dat zij begonnen is te gelijk met de optreding van het bewind van lord Derby."

NOORD-AMERIKA.

De berigten uit New-York van den 23sten October jl. houden in, dat de secretaris van staat voor de buitenlandsche zaken der Unie, de heer Webster, verklaard had, dat hij, wegens den slechten staat zijner gezondheid verlangde voor de presidentskeuze niet meer in aanmerking genomen te worden. Dit zoude, daar de voorstanders van den heer Webster meestal tot de whigpartij behoorden, de kans van den candidaat dier partij, den heer Scott, verbeteren; evenwel werd de verkiezing van den heer Pierce, die de stemmen van bijkans de geheele demokraten-partij op zich vereenigt, als waarschijnlijk beschouwd.

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 6 November: 3 pcts. renten fr. 84.25; idem 4½ pcts. fr. 103.20.

Londen 6 November: 3 pcts. gecons. 100⅜, 100½; Nederl. werkelijke schuld 2½ pcts. 65; idem 4 pcts. —

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Volgens een van den Nederlandschen vice-consul te VALPARAISO ontvangen berigt van 15 September jl., is in de maand Augustus jl. uit de provincie Atacama uitgevoerd voor de aanzienlijke waarde van 1,160,000 piasters aan goudstof, zilver in staven, en koper; zijnde de voortbrengselen van derzelver mijnen.

De hoeveelheid goud en zilver, waaronder ook gemunt, koper in staven en kopererts, welke gedurende 1851 uit verschillende havens der republiek van Chili uitgevoerd is, bedroeg:

aan zilver	in staven	355,270 mark 2 oncen,
» goud	» »	17,946 » 0½ »
» koper	» »	159,239.6 centenaars,
» kopererts	» »	186,191.51 »

Rhijnhoogte te Keulen den 6den November 10 voet 2 duim (9 voet 10 duim Rhijnl.)

PROGRAMMA VOOR HET JAAR 1852.

Bestuurders van het Haagsche Genootschap tot verdediging van de Christelijke Godsdienst hebben, in hunne vergadering van den vijftienden September dezes jaars en volgende dagen, uitspraak gedaan over negen bij hen ingekomene antwoorden op onderscheidene prijsvragen, maar aan geen derzelve een eerepenning kunnen toekennen.

Eerst namen zij in overweging de Hoogduitsche verhandeling, met de zinspreuk: Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοποῦντες enz. en betrekkelijk de vraag naar » eene historisch-wijsgeerige beschouwing van het hedendaagsche communisme, in zijnen oorsprong, in de voortgaande ontwikkeling van zijn karakter en in de gevolgen, waartoe het leidt; verlangende men daarbij bepaald te zien, in welke betrekking het communisme tot het Christendom sta, met naauwkeurige aanwijzing, èn van hetgeen er in zijne theorien, als geheel strijdig met de grondleer des Evangelies, moet verworpen worden, èn van hetgeen daarin op Christelijke beginselen rust en tot verbetering van den maatschappelijken toestand zou kunnen strekken." Bestuurders waren wel van oordeel, dat deze verhandeling zich door duidelijkheid en geleidelijkheid aanprees, al de punten opnam, die in de vraag voorkomen, en in een goeden geest geschreven was; maar huns inziens ontbrak het haar in het algemeen aan grondig onderzoek en schoot zij bijzonder te kort in het ontwikkelen van hetgeen de beschouwing der zaak uit een staathuishoudkundig oogpunt vereischt, in het ophalen van hare beginselen uit de geschiedenis van vroegere eeuwen, in het vermelden van hetgeen Duitschland zoowel als Frankrijk en andere landen reeds een aantal jaren oplevert, en in het gebruik maken van de voorhanden zijnde literatuur.

Vervolgens kwamen ter tafel de verhandelingen over de vraag: » Hoe zijn de woorden: *Nedergedaald ter helle* in het zoogenoemde Symbolum Apostolorum te verstaan, en waaruit is het te verklaren, dat zij daarin zijn opgenomen? Welke verschillende uitleggingen heeft men, in den loop der tijden, aan dit artikel gegeven? En welke waarde is daaraan nog heden ten dage toe te kennen? Zij waren drie in getal, dewijl men eene vierde, met de zinspreuk: In necessariis unitas enz. aan het opgegeven adres had moeten terugzenden, en wel, onder anderen, uit dien hoofde, dat slechts de helft van het geheel op den bepaalden tijd ontvangen, en ruim vijf weken daarna een brief van den schrijver ingekomen was met berigt, dat de tweede helft nog niet volgen kon. De drie stukken, waarover uitspraak gedaan werd, hadden tot zinspreuken: N°. 1: Ὁ Θεὸς πάντας ἀνθρώπους enz. N°. 2: Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου enz. N°. 3: Ἂν εἰς ᾅδου κατίῃ enz. De twee eerste waren in het Hoogduitsch, de derde was in het Nederduitsch gesteld. Maar n°. 1 bleek al spoedig een nietsbeduidend opstel te zijn. Van geheel anderen stempel bevonden bestuurders n°. 2. Zij beschouwden dit antwoord als een werk van eene bekwame hand en een helderen geest, waarin rijkdom van zaken zich met loffelijke beknoptheid ten toon spreidde. Doch als gebrekkig in de uitlegging van menige bijbelplaats, als onvoldoende in de beantwoording der vraag, hoe het artikel in het Symbolum gekomen zij, en als hier en daar onbehagelijk wegens de dorre recensie van hetgeen de schriften der Kerkvaders opleveren, moest de verhandeling door hen ter zijde gelegd worden. Intusschen konden zij ook daarover, dat hier van het door Nederlanders in de laatste jaren geschrevene geen de minste partij getrokken was, hun leedwezen niet verbergen; maar dewijl dit gebrek doorgaans in de antwoorden van buitenlanders wordt aangetroffen, zou dit bij hen zoo niet gewogen hebben, dat zij den schrijver daarom den eereprijs onthielden. Minder gunstig was het oordeel van bestuurders over n°. 3. Al achtten zij de naarstigheid en belezenheid, welke zij hier waarnamen, prijzenswaardig, zij vonden echter in dit geschrift, behalve de gebreken, welke het met het vorige gemeen had, nog verscheiden andere. Vooral keurden zij het af wegens de vervelende langwijligheid, waarmede het onderwerp behandeld was, wegens alle gemis van methode of geregelden logischen betoogtrant en wegens de op menige plaats voorkomende opoffering van den zin der bijbelwoorden aan de bijzondere denkbeelden van den schrijver.

Nu gingen bestuurders over om uitspraak te doen over drie antwoorden op de vraag: » Welk begrip hebben wij ons te vormen van de bijzondere Openbaringen Gods, wier inhoud en geschiedenis vervat zijn in onze Heilige Schriften? In welke betrekking stonden zij tot de eigene geestontwikkeling en de zedelijke vrijheid dergenen, die haar ontvingen? En welke overeenkomst is er tusschen haar en den oorsprong van zoo veel voortreffelijks, als zich ontwikkeld heeft bij de Heidensche volken? » Twee waren in het Hoogduitsch geschreven: N°. 1 met de zinspreuk: ὁ πνευματικὸς ἀνακρίνει enz. en n°. 2 met de zinspreuk: Πάντων αἴτιος τῶν καλῶν ὁ Θεός enz. N°. 3 was een Nederduitsch geschrift, met de zinspreuk: Ἦ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον enz. — In n°. 1 zag men echter niets meer dan eene vlugtige schets van eene populaire verhandeling over een onderwerp, hetwelk diep wijsgeerig behoort te worden nagegaan. N°. 2 werd geoordeeld boven het voorgaande verre uit te munten, als een geschrift, hetwelk de zaak van den grond ophaalde, en waarin, bij vele juiste denkbeelden, ook wel eens verrassende wenken voorkwamen. En toch konden bestuurders aan dezen arbeid den eerepenning niet toekennen, eensdeels omdat de schrijver dikwijls van veronderstellingen was uitgegaan, waarvoor het bewijs te vergeefs gezocht werd; anderdeels omdat, ook door eene min gelukkige dispositie van het overigens wel zamenhangend geheel, de beantwoording van het tweede en derde lid der vrage vrij onvolledig was uitgevallen. Ook in n°. 3 merkten bestuurders veel op, dat goedkeuring verdient, bijzonder de vlijt van den schrijver om al de leden der vraag behoorlijk na te gaan, zijne gemeenzaamheid met de letterkunde der oude Grieken en Romeinen en zijne helderheid van denkbeelden omtrent een aantal door hem aangeroerde punten; maar behalve de hier en daar voorkomende onzuiverheid van taal en stijl en de wijdloopigheid, die tot noodelooze herhalingen leidde, hadden zij ontwaard, dat het in de eerste afdeeling dikwijls aan naauwkeurige bepaling, hoe wij ons Gods openbaringen moeten voorstellen, haperde; dat in de tweede afdeeling de verhouding, waarin die openbaringen met 's menschen eigene geestontwikkeling en zedelijke vrijheid gestaan hebben, niet genoeg was aangewezen; en dat in de derde afdeeling van het doel der vraag menigmaal was afgedwaald geworden.

Eindelijk bragten bestuurders hun gevoelen uit over twee Hoogduitsche antwoorden op de vraag naar het Paulinisch leerbegrip aangaande de regtvaardiging des zondaars voor God. Die vraag was door het volgende toegelicht geworden: » Men verlangt dit leerbegrip, naar de voorstelling van Paulus, uitlegkundig verklaard, en aangewezen te zien, in hoeverre die voorstelling alleen tot de dagen der vestiging van het Christendom behoord heeft, en in hoeverre zij in het wezen der zaak voor alle tijden geldt; waarbij ook het misbruik, van dit leerbegrip gemaakt, en de vertroostende en heiligende kracht van hetzelve worden in het licht gesteld." Maar in n°. 1 met de zinspreuk: Philosophia quaerit enz. ontdekten bestuurders slechts een oppervlakkig geschrift zonder eenige wetenschappelijke waarde. Daarentegen uitten zij hun genoegen over n°. 2 met de zinspreuk; προσερχώμεθα μετ' ἀληθινῆς enz. als over het werk van een man, die met de oude en nieuwe letterkunde zeer gemeenzaam was, op het grondgebied der godgeleerdheid eene reeks van jaren wel had rondgezien en met oorspronkelijkheid zoowel als diepzinnigheid een regt Christelijken geest paarde. Zij bejammerden het daarom, dat zij ook aan dezen arbeid den eerepenning moesten weigeren, daar de schrijver zijne verbondstheorie op misverstand van menige bijbelplaats gebouwd, zijne redeneringen meermalen in een donkeren nevel ingewikkeld en, bij de verklaring der schriften van Paulus, te weinig onderzocht had, in hoeverre men op menschen, die in het Christendom geboren en opgevoed zijn, behoorde toe te passen hetgeen door den Apostel aan voormalige Joden en Heidenen was voorgehouden.

De volgende prijsstoffen worden op nieuw, ter beantwoording vóór 15 December 1853, opgegeven:

I. Welk begrip hebben wij ons te vormen van de bijzondere Openbaringen Gods, wier inhoud en geschiedenis vervat zijn in onze Heilige Schriften? In welke betrekking stonden zij tot de eigene geestontwikkeling en de zedelijke vrijheid dergenen, die haar ontvingen? En welke overeenkomst is er tusschen haar en den oorsprong van zoo veel voortreffelijks, als zich ontwikkeld heeft bij de Heidensche volken?

II. Eene verhandeling over het Paulinisch leerbegrip aangaande de regtvaardiging des zondaars voor God.

Men verlangt dit leerbegrip, naar de voorstelling van Paulus, uitlegkundig verklaard, en aangewezen te zien in hoeverre die voorstelling alleen tot de dagen der vestiging van het Christendom behoord heeft, en in hoeverre zij in het wezen der zaak voor alle tijden geldt: waarbij ook het misbruik, van dit leerbegrip gemaakt, en de vertroostende en heiligende kracht van hetzelve worden in het licht gesteld.

III. Eene historisch-wijsgeerige beschouwing van het hedendaagsche communisme, in zijnen oorsprong, in de voortgaande ontwikkeling van zijn karakter en in de gevolgen, waartoe het leidt; verlangende men daarbij bepaald te zien, in welke betrekking het communisme tot het Christendom sta, met naauwkeurige aanwijzing èn van hetgeen er in zijne theorien, als geheel strijdig met de grondleer des Evangelies, moet verworpen worden, èn van hetgeen daarin op Christelijke beginselen rust en tot verbetering van den maatschappelijken toestand zou kunnen strekken.

IV. Hoe zijn de woorden: *nedergedaald ter helle* in het zoogenoemde Symbolum Apostolorum te verstaan, en waaruit is het te verklaren, dat zij daarin zijn opgenomen? Welke verschillende uitleggingen heeft men, in den loop der tijden, aan dit artikel gegeven? En welke waarde is daaraan nog heden ten dage toe te kennen?

Vóór 1 September 1854 wacht het Genootschap antwoorden op de volgende, insgelijks bij vernieuwing opgegevene prijsstof:

» Daar er, behalve de eigenlijke dusgenoemde Apocryphe Evangelien (het Proteuang. Jacobi, de Euangelia Infantiæ en het Euang. Nicodemi), ook nog eene andere soort van Evangelische geschiedverhalen, nevens onze vier Kanonieke Evangelien, onder de vroegste Christenen in gebruik en in aanzien geweest is, waarvan de sporen, bepaaldelijk wat het Εὐαγγέλιον καθ' Ἑβραίους, κατ' Αἰγυπτίους, Petri, Cerinthi, Tatiani en Marcionis betreft, bij de oude kerkelijke schrijvers worden aangetroffen; zoo vraagt het Genootschap:

Eene verhandeling, waarin hetgeen aangaande de Evangelien der Hebreën, der Egyptenaars, van Petrus, Cerinthus, Tatiaan en Marcion, bij de oude schrijvers vermeld staat, zorgvuldig wordt bijeengebragt, geschift en beoordeeld, en hieruit vervolgens datgene afgeleid, wat, in het licht der wetenschap van onzen tijd, tot opheldering, hetzij van den oorsprong en de lotgevallen, hetzij van den inhoud der kanonieke Evangelien, verstrekken kan."

Ook heeft het Genootschap besloten als nieuwe prijsstof, ter beantwoording vóór 1 September 1854, de volgende op te geven:

» Welke gevoelens vindt men bij Christelijke godgeleerden van vroeger en later tijd omtrent het verschijnen van Gods Zoon aan de Aartsvaders, Mozes en de Israëlieten? Waardoor hebben hun in het algemeen zoowel ongewijde als gewijde schriften aanleiding gegeven om deze gevoelens voor te staan? En hoe moeten wij in het bijzonder oordeelen over de plaatsen, niet alleen van het Oude maar ook van het Nieuwe Testament, welke men hier bijbrengt?"

Voor een onbepaalden tijd blijft uitgeschreven de vraag over eene Apologetische Bibliotheek en die over de rigting van de Apologetiek des Christendoms. Het Genootschap verlangt namelijk:

» I. Eene Apologetische Bibliotheek, dat is: eene volledige en wetenschappelijk geordende opgave en beknopte letterkundige geschiedenis der grootere en kleinere Apologetische schriften, van de vroegste tijden des Christendoms tot op onze dagen.

» II. Eene vergelijking van de rigting, welke de Apologetiek des Christendoms in latere dagen genomen heeft, met die van vroegere eeuwen, waarbij hare oorzaken en gevolgen worden in het licht gesteld."

Op de voldoende beantwoording van al de bovenstaande prijsvragen wordt de verhoogde eerepenning van vier honderd gulden uitgeloofd, met vrijlating aan de schrijvers, om de waarde geheel of gedeeltelijk in geld te ontvangen.

Vóór 15 December dezes jaars worden nog antwoorden ingewacht op de vragen over "het Pantheïsme" en "het Presbyteriale stelsel in de Hervormde Kerk"; alsmede „Tafereelen uit de Nederlandsche Kerkgeschiedenis" en „een Godsdienstig leesboek aangaande den inhoud van het Evangelie." Vóór 1 September 1853 moeten de antwoorden inkomen op de vragen over „de schriften van Ignatius", over „de bijbelsche Cosmogonie", over „de inwendige zending in verband met het geestelijk priesterdom aller Christenen"; alsmede „een overzigt der geschiedenis van het Roomsch-Catholicisme in Nederland".

De schrijvers, die naar den prijs dingen, worden verzocht hunnen naam niet bij de verhandelingen te stellen, maar deze met eene spreuk te onderschrijven, en er bij te voegen een verzegeld briefje, hetwelk dezelfde spreuk tot opschrift heeft, en waarin hun naam en hunne woonplaats gemeld zijn. De verhandelingen moeten geschreven zijn in de Nederduitsche, de Latijnsche, de Fransche, of de Hoogduitsche taal, en wel in deze met eene Romeinsche letter, dewijl het geschrevene met eene Hoogduitsche letter niet in aanmerking komt. Daarenboven achten bestuurders het noodig aan de schrijvers op nieuw onder het oog te brengen, dat zij er groote waarde aan hechten, zoo de stukken, die hun zijn toegezonden, zich door beknoptheid aanbevelen. Ook voelen zij zich genoopt, op duidelijk schrift aan te dringen, met herinnering, dat het onduidelijk geschrevene ter zijde zal worden gelegd. Voorts moeten de verhandelingen, met eene bij het Genootschap onbekende hand geschreven, vrachtvrij gezonden worden aan den medebestuurder en secretaris des Genootschaps, W. A. van Hengel, theol. doct. en prof. te Leyden.

Het zij ook op nieuw ter waarschuwing herinnerd, dat men zijne bekroonde verhandelingen, noch afzonderlijk, noch in eenig ander werk, zal mogen uitgeven, zonder bewilliging der bestuurders van het Genootschap.

Het Genootschap behoudt aan zich het regt, om naar goedvinden, ten algemeenen nutte, gebruik te maken van al de ingekomene verhandelingen, en dezelve, schoon er de prijs niet aan is toegewezen, ten deele gemeen te maken, hetzij alleen met bijvoeging der zinspreuken, door de schrijvers gebruikt, hetzij ook met uitdrukking van hunne namen, indien zij, daartoe verzocht zijnde, die gelieven te openbaren.

Eindelijk wordt herinnerd, dat geene ingezondene verhandelingen aan de schrijvers kunnen worden teruggegeven, [illegible] van eene kopij bezorgen zullen, [illegible]

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine

Brengt ter kennis van belanghebbenden, ten vervolge op het, onder den datum van 6 October jl. in de *Nederlandsche Staats-courant* geplaatst berigt betrekkelijk de plaatsing van een vuurschip in de doorvaart bij het eiland *Laesoe*, dat, blijkens eene door het Deensche Ministerie van Marine nader uitgevaardigde bekendmaking, het genoemde vuurschip is geplaatst, en het licht voor het eerst in den nacht tusschen den 8sten en 9den der vorige maand is ontstoken.

's Gravenhage, den 2den November 1852.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat blijkens eene door het Deensche Ministerie van Marine, onder dagteekening van den 10den dezer uitgevaardigde bekendmaking, op den Noord-Westelijken hoek van het kleine Eiland *Seiro* (*Gniben* genaamd), op 55° 55' 10" N. Br. en 11° 5' 9" O. L. van Greenwich een draaijend Lamplicht zal ontstoken worden, op eenen Toren, 50 voet boven de beganen grond en 100 voet boven de oppervlakte der Zee verheven. Dit nieuwe Kustvuur, dat voor het eerst op den 25sten dezer maand ontstoken en vervolgens op gelijken tijd als de overige Kustlichten des Lands brandende zal gehouden worden, namelijk van een half uur na Zonsondergang tot Zonsopgang, bestaat uit 9 Lampen met Lichtkaatsers die in 6 minuten tijds eene omdraaijing volbrengen, zoodanig dat zij om de twee minuten een sterk schijnsel geven dat 12—15 seconden duurt.

Dit vuur verlicht den geheelen horizon, op eenen afstand van 3½ tot 4 mijlen.

's Gravenhage, den 28sten September 1852.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine

Brengt ter kennis van belanghebbenden het navolgende door het Trinity-house te Londen, onder dagteekening van den 1sten dezer, uitgevaardigde berigt betrekkelijk het hoogste licht van *Zuid-Voorland*.

Het bestuur van Trinity-house heeft, met de bedoeling om de veiligheid der schepen, die bij nacht, in de nabijheid van *Folkstone* zeilende, te bevorderen, [illegible] doen bewerkstelligen van de klipgronden, die zich bij *Copt Point* van den wal, uitstrekken, en daarbij de overtuiging bekomen, dat meerdere zekerheid in het bewaren van dat gedeelte van het kanaal zal verkregen worden, door het westelijk gedeelte van het hoogste vuur van *Zuid-Voorland*, in noordelijke [illegible]

Dien ten gevolge zal van den [illegible] *October aanstaande*, het licht van bovengemelden hoogsten vuurtoren niet zigtbaar zijn ten noorden van de lijn der peiling W. t. Z., wel zoo zuidelijk miswijzend kompas.

Gezagvoerders van schepen, een meerderen diepgang hebbende dan 14 Engelsche voeten, zullen zich moeten regelen naar de bestaande aanwijzing, die voorschrift, dat het laagste licht in het gezigt zal moeten gehouden worden, bij het naderen van den wal.

Gezagvoerders en loodsen van alle schepen, niet bestemd voor de haven van *Folkstone*, worden nu gewaarschuwd, oostelijk uit den wal te houden als het hoogste licht verduistert.

's Gravenhage, den 25sten September 1852.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van Zeevarenden, als een vervolg der onder dagteekening van den 28sten Mei jongstleden in de *Nederlandsche Staats-courant* gedane mededeeling betrekkelijk de verbetering van het licht op de *Orskär*, gelegen ten Noorden van *Oregrund*, dat volgens eene bekendmaking van het Koninklijk-Zweedsche Bestuur der Zeezaken, het verbeterd licht op *Orskär* op den 28sten der vorige maand voor het eerst is ontstoken.

's Gravenhage, den 30sten October 1852.

De Minister voornoemd,
J. Enslie.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Negende* trekking der *Vijfde* Klasse van de 218de *Staats-Loterij*, op Maandag den 8sten November 1852, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 17961 een prijs van 1000 gulden,
„ 15233 „ „ „ 1000 „

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

BESTUUR DER DOMEINEN.

Openbare Verpachtingen.

Op Vrijdag den 26sten November 1852, des middags ten 12 ure, in het Koffijhuis bij Harttenroth te Brielle, zal de ontvanger der Domeinen te 's Gravenhage, ten overstaan van den Notaris P. van Andel, verpachten het Grasgewas van eenige Batterijen, voorts eenige Visscherijen en Veren.

En op Zaturdag den 27sten November 1852, des voormiddags ten 11 ure, in het Hotel Bellevue te Dordrecht, ten overstaan van den Notaris S. van Dorssar, verscheidene Veren. — De te Verpachten perceelen zijn bij biljetten breeder omschreven, terwijl alle inlichtingen te bekomen zijn bij de voornoemde Notarissen en bij den Onderteekende.

De Directeur der Domeinen,
H. Gorlof d'Escury.

OVERIJSSELSCHE KANAAL-MAATSCHAPPIJ.

PUBLIEKE AANBESTEDING.

Op Maandag den 15den November 1852, des middags ten 12 ure, zal aan het Locaal van het Provinciaal Gouvernement te Zwolle, onder nadere goedkeuring door den Raad van Administratie der Overijsselsche Kanaal-Maatschappij, worden Aanbesteed:

Het Graven van een Kanaal van de Rivier de Regge naar Almelo, ter lengte van ongeveer 22,000 ellen, met Uitwijk- en Keerplaatsen, benevens eene Haven te Almelo, en het maken van Rijwegen, Jaagpaden enz.

De aanwijzing zal geschieden Donderdag en Vrijdag den 11den en 12den November; een aanvang nemende, Donderdag morgen ten 9 ure te Almelo, en Vrijdag morgen ten 9 ure, aan de Rivier de Regge bij de Stuw aan het Hankate, terwijl voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Ingenieur-Directeur van bovengenoemde Maatschappij L. van de Kasteele te Zwolle.

Het Bestek benevens de lengte- en dwarsprofillen zijn te bekomen, franco aanvrage, aan het Bureau van den Ingenieur-Directeur, tegen betaling van f 7 voor het Bestek en een exemplaar der dwars-profillen, f 4 bovendien voor een exemplaar van het lengte-profil.

De Raad van Administratie der Overijsselsche Kanaal-Maatschappij,
Namens den Raad,
C. Backer, *President.*
L. Hertzveld, *Secretaris.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

WAARSCHUWING.

De Ondergeteekende geeft aan elk, wien het mogt kunnen aangaan, kennis, dat hij door de Arrondissements-Regtbank te Tiel is aangesteld tot Provisioneel Bewindvoerder om zorg te dragen voor de Persoon en Goederen van *Johanna van de Werken*, wonende alhier, welke bij Vonnis van den 8sten October jl., uit hoofde van Verkwisting, onder Curatele gesteld is.

Geldermalsen, den 25sten October 1852.

H. A. van Steenis.

** Blijkens Acte, op den 1sten November 1852 voor den Notaris Mr. *K. A. Poortman* te Schiedam verleden, behoorlijk geregistreerd, is door de Heeren *Gerrit Visser* Danielszoon, *Johannes Albertus Jacobus Nolet* en *Frederik Johan Christiaan van der Schalk*, allen Fabrikanten en Kooplieden, wonende te Schiedam, eene Vennootschap aangegaan tot uitoefening van eene Fécule- of Aardappelenmeel-Fabriek, voor den tijd van zes achtereenvolgende jaren, aanvang genomen hebbende den 28sten Februarij 1852, en mitsdien zullende eindigen op den 28sten Februarij 1858, tenzij geen der Vennooten drie maanden voor laatstgenoemden dag, zijnen Mede-vennooten zal hebben aangezegd, dat hij de Vennootschap als dan wil doen eindigen, in welk geval dezelve gerekend moet worden, voor een jaar verlengd te zijn, en vervolgens van jaar tot jaar; welke Vennootschap zal gevestigd zijn te Schiedam, onder de Firma: *Visser, Nolet & C°.* en waarvan de heer *J. A. J. Nolet* de Teekening zal hebben; met dien verstande, dat de bijzondere Handteekening van de gezamenlijke Vennooten vereischt worden voor alle in-, aan- en verkoopen van boven drie duizend gulden, en voor iedere geldelijke verbindtenis van de Vennootschap.

** De Bekende en Onbekende Schuldeischers in de onder beneficie van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van den Heer [illegible] gewoond hebbende te Joure en aldaar overleden den 12den Augustus [illegible], worden bij deze Opgeroepen om op Donderdag den 18den November [illegible], des voormiddags ten 11 ure, te verschijnen ten huize van den [illegible] houder *Sies van der Zee*, te Joure, om op te nemen de [illegible] Verantwoording wegens het Beheer in gezegde Nalatenschap, [illegible] bijaldien er geen verzet plaats heeft, tot de uitbetaling der [illegible] vorderingen worden overgegaan, voor zooverre het bedrag [illegible] toereikende zal zijn.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.